

“विंशंशकस्तथा राजेभांग इत्यभिधीयते” सू० सि० ।
विंशक त्रि० त्रिंशता क्रीतः वुन् डिङ् । त्रिंशत्संख्यान्वि-
तृयेण क्रीते वस्तुनि ।

विंशत् त्रि० त्रयोदशतः परिमाणस्य नि० । ?त्रिदशकसं-
ख्यायां २तत्संख्यान्विते च । तत् संख्ये “निमेषा दश
चाष्टौ च काठाः त्रिंशत् ताः कलाः । त्रिंशत् कला कल्लतः
स्यादहोरात्रन्तु तावतः” “विंशद्वर्षे वहेत् कन्यां वृद्धां
हादशवर्षिकीम्” मनुः “संख्यायां “तत्त्रिंशता भवे-
न्मासः” सू० सि० ।

विंशत् त्रि० त्रिंशत्परिमाणस्य कन् । ?त्रिंशत्परिमाणे
व्ययने कन् । २तत्संख्यायाम् “अमावास्याः पृथक् तेषां
विंशत् परिचक्षते” कामन्द० ।

विंशति स्त्री त्रिंशत्+प्रथे० । ?त्रिंशत्संख्यायां २तत्संख्ये
च । “पञ्चकं मण्डलं जय्यं त्रिंशत्याञ्च मनीषिभिः” काम०

विंशत्तम त्रि० त्रिंशतः पूरणः तमप् । ?त्रिंशत्संख्यापूरणे
स्त्रियां ङीप् । “तत्त्रिंशत्तमे व्यङ्गे पङ्क्तिष्वतिष्ठन्”
शत० ब्रा० १०।४।२।२२ ।

विंशत्पत्र न० त्रिंशत्संख्यानि पत्राणि द्वाविं प्रतिपुष्प-
स्य । ?कुसुदे शब्दमाला ।

विंशंश पु० त्रिंशत्त्रिंशत्पूरणोऽंशः । राजेश्चिंशत्पूरणे
भागे षट्कलात्मके भागे षड्विंशतिगतेतानां राजेश्चिंशदे
तेषामंशविशेषाणामधिपतयः ज्यो० उक्ता यथा

“पञ्च पञ्चाङ्गादिवाणा विषमे त्रिंशदंशकाः । माहे-
यशनिजीवशुक्राणां व्युत्क्रमात् समे” । विषमराशौ
कुजशनिगुरुबुधशुक्राणां पञ्च पञ्चाष्टपञ्चमितास्त्रिंश-
शकाः क्रमात् ज्ञेयाः । समे राशौ व्युत्क्रमात् तेषां
विपर्ययेण त्रिंशंशा ज्ञेयाः । यथा मेषो विषमराशिः
तत्र प्रथमावधिपञ्चांशा भौमस्य । षष्ठांशमारभ्य दशमां-
शपर्यन्तं पञ्चांशाः शनैः । एकादशांशमारभ्याष्टादशांश-
पर्यन्तमष्टावंशा गुरोः । अनविंशंशमारभ्य पञ्चविंशंश-
पर्यन्तं षष्ठांशा बुधस्य । ततः षड्विंशंशमारभ्य त्रिं-
शंशपर्यन्तं पञ्चांशाः शुक्रस्य त्रिंशंशाः क्रमात् ज्ञेयाः ।
निधुनसिंहदशाधनुःकुम्भोष्येवम् । समराशौ व्युत्-
क्रमादथा । हरे प्रथमांशमारभ्य पञ्चांशा शनोः ।
ततो द्वादशांशपर्यन्तं षष्ठांशा बुधस्य, ततो विंशंश-
पर्यन्तमष्टावंशा गुरोः । ततः पञ्चविंशंशपर्यन्तं पञ्चांशाः
कुजस्य त्रिंशंशाः । एवं कर्ककन्यादृष्टिकमकरमीनेष्वपि
बोध्याः । त्रिंशदंशका इत्यत्र द्वौ त्रिभागवत् पूरणार्थता

त्रिंशन् त्रि० त्रिंशत् प्रमाणस्य इति डिङ् । त्रिंशत्प्रमाणे
स्त्रियां ङीप् ।

विक न० त्रयाणां संघः कन् । ?त्रित्वसङ्ख्यायाम् २प्रवृत्तभावो-
भागे, २कटिभागे, ४विफलायाम् (हरितक्यामलकीययस्या-
फलत्रये) ५त्रिकटुनि, (गुण्डीपिप्पलीमरिचत्रये) । वा-
तादिषु सिद्धितेषु त्रिषु कायति कै०क । ६गोचुरे पु०
व्यमरः । ७त्रिपयसंस्थाने हेम० । ८त्रिमदे “शुद्धी-
सारसंयुक्तात् त्रिकतयसमन्वयात् । वातरक्तं नि-
हन्त्यागु र्धरोगहरन्त्ययः” सुखबोधः त्रिकतयं त्रिकटु-
त्रिमदम् त्रिफलम् चेति त्रयमित्यर्थः । “युगं सङ्कल्कारवि-
वर्तितत्रिकः” माघः । “व्यपोढपात्रैरपवर्तिनत्रिका”
किरा० । “त्रिफला तु फलत्रिकम् “कश्चिद्विद्वत्त्रि-
कभिन्नहारः” रघुः । “एकं द्विकं त्रिकं चैव
चतुष्कं पञ्चकं तथा” हरिका० । ततोयेण रूपेण
सहस्रं यस्य कन् पूरणप्रत्ययस्य वा लुक् । ६तृतीयके
त्रि० । त्रयः अधिकाः शुल्कं लाभो दृष्टिर्वा यत्र शतादौ
१०तृप्रधिकलाभादियुक्ते शतादौ । “द्विकं त्रिकं चतुष्कञ्च
पञ्चकञ्च शतं समम् । मासस्य द्वाविं गृह्णीयात् वर्षाणां-
मनुपूर्वशः” मनुः । (शतकरा तिनटाका सुद) “स्किगस्थोः
पृष्ठवंगस्थोयः सन्विस्तृतिकं सटनम्” इत्युक्ते
११सन्विभेदे न० ।

विककुट्ट पु० त्रीणि कुट्टदस्त्यानि शृङ्गाण्यस्य कुट्टदस्य
अन्यलोपः समा० । त्रिकुट्टाख्ये पर्वतभेदे व्यमरः । पर्वत
एवास्य अन्यलोपः नान्यत्र । तत् त्रिकुट्टं तद्वृत्ते
त्रि० । २विष्णवाधि पु० वा अन्यलोपः । “तथेवाहं
त्रिकुट्टो वाराहं रूपमास्थितः । त्रिकुट्टं तेन विख्यातः
शरीरस्य प्रमापणात्” भा० शा० २४४ अ० । २दशरात्र-
साध्ये वज्रभेदेऽपि वा अन्यलोपः । “त्रिकुट्टा यत्र
यसो यदशरात्रः ककुत् पञ्चदशः ककुदेकविंशः ककुत्त्रय-
स्त्रिंशो य एवं विद्वान् दशरात्रेण यजते त्रिकुट्टं एव
समानानाम्” तै०स० ७।२।५।२ । “चतुष्टोमात् समूढा
त्रिकुट्टः यस्त्वम् अथ महात्रिकुट्टदश्च, कन्दोमत्रिकुट्टदश्च”
शा० श्रौ० १।६।२।६।१४ । “यत्र वा इन्द्रो वृत्रमहंस्तस्य
यदव्वासीत् गिरिं त्रिकुट्टमकरोत्” शत० ब्रा० २।१।१।
१२। “वर्षिष्ठः पर्वतानां त्रिकुट्टानाम् ते पिता” अथ० ४।६।८।

विककुम्भ पु० त्रेधा कं पीतसदृकं स्फुञ्जानि स्फुञ्जम् किप्
कान्दसः सलोपः । ?उदाने वायो “उदानो वै
त्रिकुम्भश्च” शत० ब्रा० ८।५।२।४ । २नवरात्रसाध्ये यत्र-